

عنوان مقاله:

بررسی ابعاد بهینه ساختار سازه ای عنصر ایوان در بناهای با ارزش تاریخی ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پدافند کالبدی با محوریت عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمد رضا مقیمی - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه تربیت مدرس

حسین ملکی - کارشناس ارشد عمران، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

محمد رضا بمانیان - استاد دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

یکی از عناصر کهن در معماری ایرانی ایوان می باشد که دارای فرمهای هندسی بسیار متنوع است مهمترین عامل در شکل گیری این عناصر سازه آنهاست که با توجه به تامین مقاومت بنا و ایجاد پایداری و ایستایی در بنا جایگاه ویژه ای دارد از طرفی کشف چگونگی پیدایش دانش سازه و رابطه آن با معماری را در طول تاریخ روشن میسازد در فرآیند اجرای انواع ایوان صرف نظر از فرم هندسی آنها عواملی مانند مصالح، ملات و فن ساخت موضع قرارگیری آن و ... تاثیرگذار است بررسیها مبین آن است که فنون اجرایی حاصل از زمینه های تجربی و فنی معماران گذشته نقشی بسزا در ماندگاری و پایداری بسیاری از بناهای تاریخی داشته است. روش تحقیق مقاله، توصیفی و تحلیلی است و مقاله می کوشد با استفاده از منابع موجود و به روش استدلالی، نگاهی نو به ارتباط سازه و معماری به منظور افزایش درک سازه ای مهندس معمار فراهم آورد. بدین منظور 20 مورد از ایوانهای بناهای کهن ایرانی انتخاب گردید و تناسبات دهانه و ضخامت جرز آنها مورد اندازه گیری قرار گرفت تا میزان بهینگی ابعاد این ایوانها مشخص شود همچنین با سنجش این میزان با ارتفاع ایوانها سعی در توجیه این بهینگی در شکل پلان این ایوانها نمودیم.

کلمات کلیدی:

معماری ایرانی، ایوان، دهانه، ضخامت جرز، بهینگی ابعاد ایوان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/954624>

